

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

6. Auctoritas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Odiū, quod in Paridem Trojanum concepit, in totā gentem effudit. Tota irarum causa *fastus*, quo inflata, concoquere non potuit sententiam illam Paridis, quam in trium dearum, pro formæ prærogativa disceptantium, pro Venere contra Junonem & Palladem tulit. Mira res! femina tantò plerumque est nocentior, quantò imbellior. Scimus, quantæ sæpe calamitates in provincias ab hoc sexu invecæ sint, aut invehendæ fuissent, nisi providentia gubernantium imminens exitium avertisset. Quas turbas dederunt in Francia Brunehildis & Fredegundis? Quas in Judæa Attalia & Alexandra? quas in Ægypto Cleopatra? quas in Bohemia Drahomira? quas in Germania mater Caroci, aliæque alibi?

IV. (d) Neptunus post deprehensam primariam concitationis causam, quæ Juno fuit, in adjuutores ejus tempestatis vigilem oculum coniecit. Et hi quidem fuerunt Venti. Quid igitur? an lentè aspexit tumultuantes in regno suo? minimè gentium. Ne morā cresceret periculum; turbulenta capita in jus accersit; præ aliis

Eurum ad se, Zephyrūque vocat.

Et ad meritas pœnas deposcit; sed mox severitati miscet clementiam, nam

V. (e) Pro pœna eos acerrimè increpat, & ad Æolum Regem suum exterminat, cum gravissima interminatione, si redituri essent. Quanta vis in verbis istis:

Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?

Jam cœlum, terramque meo sine numine Venti

Miscere, & tantas audetis tollere moles?

Quos ego &c.

Post mihi non simili pœna commissa luetis.

En quo verborum pondere tumidos Ventorum spiritus deprimit: quomodo retundit audaciam è confidentia generis haustam, erant enim *Astræ* gigantis, & *Auroræ* filii. Et cum pater unus ex illis fuerit, qui ex *Tellure* orti, arma superis impia moverunt, quam sibi fiduciam sumerent ad regnum alienum invadendum pessimo genere orti? Exagitationi addit minas, ut sciant, quem læserint, & cui vires suppetant ad ultionem de maleficiis expetendam.

VI. (f) Apparet summa imperantis auctoritas. Nam cum dixisset, *maturate fugam*, ocyus illi se proripuerunt, marique rediit tranquillitas. Quibus rebus exprimitur, quā prudentiā, fortitudine, & potestate præditos esse oporteat magistratus supremos, si quid turbetur

Dddd z

in

(d) *Iustitia Principis.* (e) *Severitas cum clementia.* (f) *Auctoritas Principis.*

in Republica; quàm industrios, vigilantes, & efficaces illos esse par sit, ne cunctando magis perdant rem, quam restituant. Certè Neptunus festinabat opprimere tumultuum excitatores, unde pernicious labitur rotis, Currúque volans dat lora secundo.

VII. (g) Jubet Æolo ventorum regi renuntiari Neptunus, ut de cætero suos ipse ventos meliùs in carcere frenet, & aliena regna ne inquietet. Subditorum quippe scelera imputantur regentibus: & fit alienæ reus noxæ, qui, cum possit impedire malum, & debeat, tamen conivertet & dissimulat. Ubi locus illi juris regulæ: Censetur ipse facere per se, quod facit per alios.

VIII. (h) Neptunus tanquam Rex potentior monere videtur Æolum, ne causam præbeat graviori bello, cum desint vires resistendo. Requirit enim justitia, ne sumantur arma sine necessitate: neque inferantur, nisi denunciata. Et unde bella, nisi ex cupiditate invadendi aliena? Si quisque sua contentus sorte viveret *Pax alma bearet mundum*. Unde ejusmodi turbatoribus ingerendum, quod Neptunus Æolo auntiari mandavit:

----- tenet ille immania faxa

Vestras, Eure, domos: illa se jactet in aula

Æolus, & clauso ventorum carcere regnet.

Claudant, inquam, ventos, seu ventosos ambitionis & avaritiæ spiritus; tunc & ipsi quiescent, & alios quiescere sinent.

IX. (i) Per Neptunum insuper exprimitur fortis & intelligens reipublicæ gubernator, qui ad clavum sedet, navimque flectit, ac reflectit, perque fluctus & procellas salvam expedit. Nam quid aliud est tot provinciarum, catuúmque hominum in mundo varietas, quàm mare, variis populorum moribus ac motibus agitata ac fluctuans? Igitur Neptuno, hoc est, Navarcho & gubernatore solerti & prudenti indiget, qui rempublicam, velut ingentem populorum navim, in æquore vasto moderetur & regat, ut scilicet inter cives pax & concordia constet; ut vicini vel amici sint, vel subditi; ut schismata, seditiones, conjurationes, hæreses, pravi mores caveantur, tollantur, opprimantur. In hoc mari *Anchora est Religio, funes sunt Leges, vela sunt Sortes & Opes civium*, quæ vento secundo, id est, fortunæ faventi permittenda, adversâ constringenda. De Neptuno, Ventos tempestatis concitatores reprimente elegantem similitudinem inducit Poëta, à gubernatione reipublicæ desumptam: Ac

(g) *Peccatum indulgentia in Principe.* (h) *Prudentia polemica.* (i) *Sapiens magistratus.*